

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).

Adres na telegramy: **Naprzód, Kraków.**
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2½ szyl.,
70 ctm. amerykań.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie **40 h**,
z dostawą do domu **45 h**.

Numer **8 h**, poświęteczny **4 h**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 9 rano.

Dział inseratowy: Kraków, pl. W.W. Świętych 8, I. p.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halery, następnie po 10 hal. — **Nadesłano** od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamieszkowców, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimennych listów nie uwzględnia.

Klerykalizm wojujący.

(Szturm klerykałów na uniwersytet w Insbruku).

Po sobotnich wypadkach w Gracu, klerykali widząc, że dzięki swej sile parlamentarnej, ujdzie im to bezkarnie, urządzili napad na uniwersytet w Insbruku z tą różnicą, że podczas gdy w Gracu chłopci pod przywództwem posłów klerykalnych rzucili się na uniwersytet, w Insbruku studenci klerykalni przy pomocy motłochu czyn swój wykonali.

Napad ten miał następujący przebieg: W poniedziałek około godz. 7-ej rano przybyło 150 studentów klerykalnych z pałkami w rękach na uniwersytet i obsadzili schody, prowadzące do sal wykładowych na I em piętrze. Czując się słabymi wobec spodziewanego oporu studentów wolnomysłnych, klerykali przybrali sobie do pomocy słuchaczy teologii, którzy zrzucili na ten bój sukienkę duchowną, oraz tłum pijaków z szumowin miejskich wynajęty za pieniądze. Klerykali przedewszystkiem zmusili kilku profesorów do przerwania wykładów i rozpedzili słuchaczy; potem pilnowali wejścia i każdego wchodzącego nieklerykała wypędzali, bijąc łaskami.

Zamach ten, w cichości przygotowany, powiódł się doskonale, ponieważ studenci wolnomysłni byli właśnie na zgromadzeniu i nie mieli pojęcia o przygotowaniach klerykałów. Obsadzenie uniwersytetu trwało 2 godziny, wezwania rektora Scali do opuszczenia schodów, klerykali nie usłuchali, na jego przemówienie odpowiedzieli „hymnem ludowym”. Dopiero gdy na czarnej tablicy pojawiło się ogłoszenie rektora, że wykłady są zawieszane, klerykali w tryumfie opuścili plac boju i pociągnęli do swego lokalu w „Domu akademickim”.

Przed Domem zebrało się dużo studentów wolnomysłnych, na których klerykali zaczęli z okien lać wodę i rzucać kamienie. Byłoby przyszło do szturm na Dom, gdyby policja nie była wkroczyła i nie nakazała zamknąć okna Domu.

Tegoż dnia do dalszych zaburzeń nie przyszło, gdyż klerykali przechwalali się, że cel swój, t. j. zawieszenie wykładów, osiągnęli.

We wtorek przyszło w mieście do formalnego obłężenia i bitwy. Rektor ogłosił otwarcie uniwersytetu, a po południu wykłady odbyły się spokojnie. O godz. 5 wieczór stanęli studenci wolnomysłni z jednej, a klerykalni z drugiej strony naprzeciw siebie na ulicy. W mieście kursowały pogłoski, że chłopci maszerują na miasto i że robotnicy staną z nimi do walki. Wobec tego namiestnik bar. Spiegelfeld zaprosił do siebie posła tow. Abrahama, który mu oświadczył, że robotnicy zachowują się spokojnie, o ile chłopci nie wtargną do miasta; w przeciwnym razie robotnicy rozpoczną akcyę.

Około godz. 6 wieczorem przyszło między obiema grupami studentów do starcia, w które policja wkroczyła z białą bronią. Z obu stron było kilku rannych. Studenci katolicy, przyparci do naprzeciw stojącej kamienicy, schronili się do wewnątrz i zabarykadowali się w bramie. Studenci liberalni zaczęli szturmować bramę; obłężeni bronili się, ciskając z 3 piętra kamieniami. Policja wkroczyła powtórnie i znowu było kilku rannych. Wreszcie udało się studentów rozprościć.

Stąd pociągnęli studenci wolnomysłni przed redakcyę klerykalnej „Volksstimme” i przyopuszczili szturm. Rozproszeni, poszli przed dom katolickiego stowarzyszenia „Austria”, gdzie zniszczyli bramę i okna.

Ponieważ utrzymywała się ciągle pogłoska, że chłopci maszerują na miasto, zmobilizowano policyę, żandarmów i batalion wojska.

Tyle na razie wiadomości z Insbruku. — Wskazują one, że cierpliwość studentów się wyczerpała i że wobec obojętności mieszczactwa, zwącego się „wolnomysłnem”, oni ujęli w ręce obronę wolności uniwersytetu przed zamachami klerykałów. Walka ta nie może pozostać bez wpływu na stosunki w parlamencie, gdzie dotąd wolnomysłni Niemcy idą ręką w rękę z chrześcijańsko-socjalnymi, właściwymi aranżerami tych zamachów. Komitet dziesięciu — reprezentacya wolnomysłnych Niemców — uchwała rezolucyę, a młodzież zaczęła działać. Nie ulega wątpliwości, że obecnie jedynie postępowe żywioły ludności, t. j. klasa robotnicza, nie będzie obojętnie przyglądała się tej walce o wolność nauki, lecz — co z oświeślenia posła Abrahama wynika — bronić będzie słusznych praw przeciw czarnym duchom.

Przypominają się dawne czasy...

I my w Krakowie przeżyliśmy niegdyś taki szturm klerykalny na uniwersytet. Młodsza generacya już tego nie pamięta...

Było to w r. 1871, kiedy przeciw stworzonemu świeżo przez sobór watykański dogmatowi o nieomyślności papieża powstał w sferach uczonych całego świata katolickiego silny ruch protestu, zainicjowany przez księdza Dollingera, profesora teologii na uniwersytecie w Monachium.

I krakowski uniwersytet miał w owym czasie na jednej ze swych katedr medycyny jawnego zwolennika Dollingera: prof. Gilewskiego. Klerykali z ks. Golanem na czele z ambon podburzyli ciemny lud przeciw owemu profesorowi, w którego obronie stanęli studenci uniwersytetu. Ciemne, sfanatyzowane, podburzone przez klerykałów tłumy (murarze, rzemieślnicy) urządziły wówczas taką samą krucyatę przeciw uniwersytetowi krakowskiemu, jakiej świadkami jesteśmy obecnie w Gracu i Insbruku. Przyszło na bruku krakowskim do krwawych starć między tłumem klerykalnym a studentami uniwersytetu.

Dziś ludność miejska nie dałaby się już nadużyć w ten sposób przez gascieli nauki, którzy też aż na wieś sięgają po ostatnie rezerwy ciemnoty...

O zasiłki dla rodzin rezerwistów

Mowa tow. posła dra Ryszarda Kunickiego.

(Dokończenie).

Jeżeli przedłożenie rządowe wychodzi z tego założenia, iż zasiłek jest przeznaczony dla rodziny rezerwisty, to go krzywdzi, wyznaczając na czas podróży do miejsca zamieszkania takiż zasiłek, jak podczas ćwiczeń wojskowych (§ 4). Wszak podczas podróży rezerwista sam musi się utrzymać, dla rodziny przeto nie mu nie pozostanie. Tenże § 4 przedłożenia dalej orzeka, że podróz, trwająca poniżej pół dnia, nie wchodzi w rachubę... Czy sądzicie panowie, że mając przed sobą krótką nawet podróz, robotnik może ją odbyć bez straty całodziennego zarobku? Wszak jest on w tym wypadku zależnym nie tylko od swego przedsiębiorcy, lecz od wielu innych okoliczności np. od rozkładu jazdy na kolei, który nie zawsze jest idealny... Dla tego żądamy, aby za dni podróży przyznano podwójny zasiłek bez żadnych ograniczeń.

Całe wogóle przedłożenie rządowe przeniknięte jest duchem oszczędności, który nie oszczędził nawet chorego rezerwisty.

Tak ustęp IV. § 4 przedłożenia orzeka:

„Jeżeli powołany do ćwiczeń w pełnieniu służby bez swej winy nabawi się choroby, która przeszkadza mu wrócić do jego miejsca zamieszkania, w takim razie dolicza się czas aż do jego powrotu do czasu trwania ćwiczenia wojskowego w uwzględnieniu udzielić się mającego wsparcia”.

Nasamprzód, co ma oznaczać „bez własnej winy”? To określenie, pozostawia dla wykonawcy ustawy pole do samowolnej interpretacji i z góry można przepowiedzieć, iż wywoła liczne nieporozumienia, które oczywiście wyjdą na niekorzyść obywatela-rezerwisty. Duch, panujący w wojsku, budzi obawę, iż wielka ilość chorób powstawać będzie „w skutek winy” dotyczących osób, przez co ich rodziny tracąc będą prawo na zasiłek. A dalej, czyż to słusznem jest, iżby zasiłek ten udzielano tym tylko chorym rezerwistom, którzy do domu nie mogą być odstawieni? Istnieje wszak cały szereg chorób, które transportowi chorego nie przeszkadzają, które jednak czynią chorego do zarobkowania niezdolnym. Skoro jednak nabawił się on choroby podczas służby, winien przeto otrzymywać zasiłek aż do zupełnego powrotu zdrowia i zdolności do pracy.

Niedawno interpelowałem p. ministra obrony krajowej w sprawie pewnego rezerwisty (Kuczaty z Karwinej), którego „z powodu choroby” (tak mu napisano w paszportcie wojskowym) odesłano do domu. Okazało się

zaraz po powrocie Kuczatego, iż cierpi on na ciężki tyfus brzuszny w pełnym jego rozwoju. Ustawa o zasiłkach jeszcze nie jest uchwalona, a zdarzają się takie wypadki.

Czegóż mamy się spodziewać po uchwaleniu ustawy?...

Rezerwista ów co prawda wyleczył się od tyfusu, lecz dostał pomieszenia umysłu (co się czasem zdarza po wycieńczających chorobach zakaźnych) i obecnie znajduje się w szpitalu dla obłąkanych w Opawie.

I ta nieszczęśliwa ofiara służby wojskowej w myśl przedłożenia rządowego nie miałaby prawa na zasiłek dla rodziny tylko dlatego, że chorego na tyfus wbrew wszelkim zasadom ludzkości i higieny odesłano do domu, a nie pozostawiono dla kuracyi w szpitalu...

I za cenę takiej ustawy większość rządu parlamentu z chrześcijańsko-socjalnymi na czele wydała 5000 nowych rekrutów na pastwę molocho militeryzmu?...

Przypominając debatę nad wnioskiem tow. Winarsky'ego o zaopatrzenie rodzin rezerwistów (12 listopada 1907) nie mogę pozbyć się wrażenia, że rządowi i partjom rządowym chodziło nie tyle o ulżenie doli rezerwistów, jak o uspokojenie i zlagodzenie oburzenia ludności, wywołanego podwyższonym kontyngentem rekruta. Chodziło przy tem także o osiągnięcie z ćwiczeń jaknajlepszych wyników dla samej sztuki wojennej. Wyrażnie to powiedział chrześcijańsko-socjalny poseł, były generał, Gruggenberg: „Dla armii jest rzeczą wprost konieczną, aby powołani do ćwiczeń wojskowych rezerwiści przyszli do ćwiczeń w takim usposobieniu, żeby całym sercem mogli brać udział w wymaganej od nich robocie. Cóż armii przyjdzie z tego, jeżeli do ćwiczeń przychodzą ludzie, których myśli są zawsze przy domu, a serca przy swej rodzinie? Niemożliwem jest z takimi ludźmi osiągnąć ten rezultat, do którego się dąży, a mianowicie najlepszy rezultat w wyćwiczeniu wojskowego”.

My jednak wątpimy, aby projekt ustawy zdołał osiągnąć cel zamierzony. Czuje to sam rząd i już budzić usiłuje nowe nadzieje, nowymi militarjami... obietnicami. Mówi o urlopach na czas żniw, wspomina o zniesieniu dwóch ostatnich ćwiczeń wojskowych i t. d. O jednym tylko niechętnie wspomina: o dwuletniej służbie wojskowej, a kiedy o niej mówi, to odrzuca stara się nastraszyć, że pociągnie ta reforma nowe i to znaczne, ciężary wojskowe... My jednak przy tem żądaniu obstajemy i sądzimy, iż parlament ludowy potrafi wywalczyć wkrótce 2-letnią służbę. Tymczasem wyrażamy nadzieję, że poprawione przedłożenie o rezerwistach wróci przed parlament dla ostatecznego załatwienia tak prędko, iżby na jesień powołani rezerwiści mogli z tej ustawy już skorzystać.

Towarzysze! Agitujcie za prasą robotniczą! Żądajcie wszędzie „Naprzodu”!

LUDWIK KRZYWICKI.

Krakowski Uniwersytet ludowy im. Adama Mickiewicza zapowiedział na jutro uroczysty obchód na cześć Ludwika Krzywickiego, który w roku bieżącym obchodzi dwudziestopięcioletnie swej pracy naukowej i literackiej. Imię Ludwika Krzywickiego w rozwoju polskiej myśli społecznej niema tego znaczenia w zaborze austriackim, co w rosyjskim. Dla Galicyi Krzywicki jest tylko autorem wielu cennych i gruntownych prac jak: „Ludów”, „Kurpiów”, „Kwestyi rolnej”, „Stowarzyszeń spółdzielczych”, itd., a nawet w tym charakterze bodaj zna go lepiej Rosya z przekładów, niż Polacy galicyjscy z oryginałów. Dla Królestwa jest on przedewszystkiem Nauczytelem i Kierownikiem kilkunastu pokoleń młodzieży.

Pamiętam, jak w 1886 roku zbieraliśmy się na Jego wykłady w warszawskich kółkach samokształcenia. Każda lekcyja odbywała się w innym mieszkaniu ze względu na bezpieczeństwo wobec policyi, a o mieszkaniu takie w steroryzowanym przez rządowy ucisk społeczeństwie nie było łatwo. Apuchtinowskie czasy ciążyły, jak zhora na całej ludności. Ukradkiem tylko, prawie konspiracyjnie mogła młodzież zaznajamiać się z no-

wymi kierunkami myśli społecznej. Potrzebę zaś pracy i oświadczenia w tym kierunku, narzucało samo życie. Bo chociaż tak zwana „inteligencya” interesowała się przeważnie polemiką różnych młych ciurów literackich jak: „Fantazyj”, „Steniów”, „Skierków”, „Poczwerek” itd. w subtelnych kwestyach orszadowych miłości, kiedy w teatrze wzruszał ich Bałucki i Lubowski, a w sztuce Malleszewski i Stachiewicz, to w masach ludowych kiełkowało już silne i bujne życie, które dało już pierwszy plon krwawych kwiatów — naszych pierwszych Straceńców z r. 1886. Ruch robotniczy wzmagał się i musiał przejawiać nie tylko w myślach i czynach członków klasy robotniczej, lecz także, co zawsze jest wskaźnikiem siły i przyszłości każdego potężnego ruchu, musiał się odbić na umysłach jednostek z inteligencyi w postaci dążeń do nowych formuł życia, do Nowej Wiedzy.

Tę Nową Wiedzę dawał nam Ludwik Krzywicki. Pamiętam Jego wykłady spokojne, treściwe, suche poniekąd nawet, często przez swą beznamiętność dziwnie odbijające od płomiennych dusz młodych słuchaczy, uszy których słyszały już gromy przyszłych walk o Wyzwolenie. O każdej kwestyi, nieraz drobnej napozór, pouczał nas z całą pedantyczną ścisłością i prawdą, wskazując odpowiednią literaturę. Przedewszystkiem zaś Je-

mu tylko zawdzięcza terazniejsza polska inteligencya socjalistyczna zaboru rosyjskiego znajomość swą z nauką Marxa. Czemu był i jest dla Niemców Kautsky, tym był dla Polaków Krzywicki. Pierwszy u nas człowiek, co gruntownie „Kapitał” przestudowywał, gorący zwolennik Markxowskiej filozofii — materializmu ekonomicznego, uczył nas odkrywać Przyszłość ludzkości we wszelkich objawach terażniejszości. Dzięki tej filozofii, a raczej ściśle mówiąc, metodzie badań społecznych zjawiała się pewność tej Przyszłości, zjawiał się wewnętrzny nakaz duchowy w kierunku czynnej walki o tę przyszłość.

Wodzem w tej walce, co od lat kilku toczy się w Królestwie, Krzywicki być nie mógł. Czysto refleksyjna umysłowość Jego nie miała w sobie skoncentrowanej wybuchowości i nieubłaganej twórczej woli niezbędnej dla rewolucyjnego czynu. Ludzi takich rodzi burza. A Krzywicki zaczął wykladać i nauczać w czasach, gdy na Waryńskich i Kunickich patrzono jak na sporadyczne przejawy zawłężonej gdzieś ze „Wschodu”, z „Rosyi” choroby, gdy nie rozumiano, że właśnie te objawy stanowiły o łączności Polski z całym cywilizowanym Zachodem i że przeciwnicy Krzywickiego z warszawskiego „Głosu”, późniejsi narodowi demokraci, byli dziećmi rosyjskiego narodniczenia, dziećmi Wschodu nie tylko w swych „naukowych” poglądach,

ale i w psychice, w specjalnie wschodniej przewrotności i obłudzie. Walka między Krzywickim a tymi ludźmi, tocząca się na łamach „Prawdy” i „Głosu”, miała olbrzymie znaczenie dla rozwoju myśli społecznej w kraju. I rezultaty tej walki widoczne są jeszcze teraz. Owi wynalazcy „chłopskiej wiary” podporządkowujący cywilizacyę chłopskim interesom, późniejsi nieprzejednani narodowcy i państwowy polscy ogłaszają teraz przez usta pana Dmowskiego w Dumie „że fikcyjny jest zarzut chęci oderwania się od Rosyi”, że nawet myśląc (ale bardzo skrycie) o niepodległości można dążyć do „wzmocnienia państwa rosyjskiego”, a ci, których od polskości wówczas i teraz jeszcze ciągle odsądza, zbrojną ręką sięgnęli po niepodległość!

W całym szeregu artykułów dotyczących najrozmaitszych kwestyj, w broszurach i dziełach, Krzywicki wdrażał w nas markxowską metodę. Po zniesieniu ustawy wyjątkowej w Niemczech wydał broszurę „Przed i po 23 października”, w której po raz pierwszy w literaturze polskiej wyjaśniono organizacyę, metody walki i dążenia niemieckiej socjalnej demokracji, o której żaden publicysta polski pojęcia nie miał, lub mieć nie chciał, tembardziej że już wówczas wszczynął się antagonizm pomiędzy wolnomysłną burżuazyją z arekypianem jej Aleksandrem Świętochów-

Z obrad Rady państwa.

Wiedeń, 20 maja.

W ciągu dalszym wczorajszego posiedzenia Izba posłów przyjęła wnioski komisji dla **kultury wina**

w sprawie pomocy dla uprawiających wino w okolicach, dotkniętych klęskami elementarnymi, poczem obrady przerwano.

O napad na posła soc.-dem.

W zapytaniu do prezydenta poseł tow. Nemeć porusza onegdajszy napad w Pradze na socjalno-demokratycznego posła Sveczeny'ego. Ledwie zaczął przemawiać, kilku posłów socjalno-demokratycznych rzuciło się w stronę ław czesko-radykalnych posłów, usiłując dostać się do posła Kłofacza. Tylko interwencyi kilku czeskich i socjalno-demokratycznych posłów, udało się zapobiedz czynnemu znieważeniu. Socjalni demokraci bez przerwy wnoszą namienne wykrytki pod adresem Kłofacza. Scena ta trwała dość długo. Tymczasem poseł tow. Nemeć przemawia dalej, wystosowując do prezydenta zapytanie, czy prezydent gotów jest to, ubolewania godne zajście, na jednym z najbliższych posiedzeń przewodniczących klubów poruszyć i stronnictwa nakłonić, by wolności osobistej posłów, chociaż należą do przeciwnych stronnictw, przestrzegały i szanowały powagę Izby.

Prezydent Weiskirchner oświadcza, że wypadek podany przez posła Nemeć do wiadomości, jest faktycznie ubolewania godnym. Zawsze ubolewa, jeżeli słyszy, że polityczne walki nie są prowadzone bronią duchową. Sprawę tę poruszy na konferencji przewodniczących klubów i zaapeluje do przewodniczących, by na swoich kolegów klubowych wpłynęli w duchu godzenia się, powagi i spokoju (oklaski).

„Hołd“ niemieckich panujących.

Poseł dr Markow (moskalofil) w zapytaniu do prezydenta powiada, że wypadki, których świadkiem naocznym była Izba, najlepiej udawadniają, że słowiańskie stronnictwa dalekie są od słowiańskiej solidarności.

Poseł tow. dr Soukup woła: Nie mów pan o słowiańskiej solidarności, kiedy chodzi o żakostwo!

Poseł dr Markow: Przed majestatem wieku i osobistej młodości naszego panującego milkną wszystkie tendencje polityczne.

Wołania u socjalnych demokratów: Kto właściwie jest pańskim panującym?

Dr Trykowski woła: Mikołaj jest przecież całkiem jeszcze młody. (Wesołość i przyrzeczenie).

Prezydent wzywa dra Markowa, by ograniczył się do zapytania.

Poseł dr Markow porusza kwestyę obecności niemieckich ksiąg związkowych w Wiedniu. Mimo, że Austria jest państwem wolnym i że niemieckie państwo związkowe dawno już zostało rozwiązane, nietylko niemiecki cesarz jako reprezentant niemieckiego państwa, ale wszyscy księżęta związkowi korporatywnie zebrali się w Wiedniu, by monarsze złożyć hold. (Niepokój w Izbie).

Prezydent: Nie rozumiem ani słowa. Proszę o spokój!

Poseł dr Markow: Ponieważ ta manifestacja ksiąg niemieckich ze strony półurzędowej niemieckiej prasy charakteryzowaną została jako odnowienie poprzedniego niemieckiego państwa związkowego...

Prezydent: Proszę o ograniczenie się do zapytania!

skim na czele, a tą częścią inteligencji, która po stronie proletaryackiego obozu stanęła.

Warunki zaś, w których pracować musiano wówczas, były okropne. Cały szereg cyrkularzy ze strony komitetu cenzury zabraniał wspominać o wielu kwestiach, zabraniał użycia nawet wyrazów. I powstawały stąd dziwolagi, które tylko wtajemniczeni rozumieli. Socjalna demokracja niemiecka w artykułach Krzywickiego była raz „lewicą“, raz „spółcznikami“, a nawet „demokracją“ tylko. Zabroniono pisać o „8-godzinny dzień roboczy“, pisano więc o „7-godzinny dzień roboczy“. Pamiętam próby wydawania legalnego pisma socjalistycznego „Tygodnika Powszechnego“, którego wyszło 13 numerów (zdaje się w roku 1889). Cenzura wykreślała nieraz cały numer od wstępnego artykułu do kroniki wypadków.

I wtedy właśnie występowała na jaw pogoda ducha, niezachwiana wytrwałość i niezmiernie pracowitość Krzywickiego. Kiedy w redakcyi otrzymywano zabity w łonie matki płód, skreślony numer, kiedy reszta członków redakcyi nieraz już tylko kłęk potrafiła, pan Ludwik z uśmiechem siadał wnet do biurka, aby nowy tworzyć numer, aby abonenci, z których już bardzo wielu robotników było, zbyt długo na opóźniony numer czekać nie potrzebowali.

Przed wojną japońską inżynierowie i technicy japońscy pracowite spędzali dnie w laboratoriach swych, pracując nad wybuchowymi materiałami, nad technicznymi ulepszeniami, wprowadzając metody nowoczes-

Posel Markow: dlatego ja i kilku słowiańskich przywódców stronnictw wnieśliśmy interpelacyę do prezydenta ministrów, w której daliśmy wyraz zaniepokojeniu Słowian w Austrii z powodu tej interpelacyi obecności niemieckich ksiąg związkowych.

Prezydent: Raz jeszcze upominam mowcę, by postawił pytanie, w przeciwnym razie będę zmuszony odebrać mu głos.

Posel Markow: Wystosowuję do prezydenta pytanie, czy prezydent jest gotów skłonić prezydenta ministrów do rychłej odpowiedzi na interpelacyę.

Prezydent oświadcza, że chętnie gotów jest każdemu posłowi pośredniczyć w jego zapytaniu do członków rządu, do tego jednak nie potrzeba było tak długiej mowy.

Kłofacz się usprawiedliwia.

Posel Kłofacz oświadcza wśród ciągłych burzliwych przerywań ze strony czeskich socjalnych demokratów, że zawsze postępował lojalnie wobec swych nieprzyjaciół. Wypadek onegdajszy sam potępił, domaga się jednakże także od swych przeciwników lojalnego postępowania. Mowca prosi wkońcu prezydium, by ono brało posłów Izby w obronę.

Prezydent odpowiada, że zapytanie posła Kłofacza przedłoży konferencyi przewodniczących klubów.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następane dziś o godz. 11 przed południem.

Przeciw napadom klerykałów na uniwersytety.

Wiedeń. „Deutschnationale Korrespondenz“ donosi: Wczoraj wieczorem odbyło się plenarne posiedzenie niemieckich wolnomyślnych stronnictw pod przewodnictwem przewodniczącego komitetu 9-ciu, posła dra Sylvestra, w obecności ministrów Derschatta, Marcheta i Pradego.

Poseł Sylvester dał krótki przegląd wydarzeń, jakie od chwili wiecu katolików w Wiedniu, gdzie padły pierwsze wezwania do walki, aż do ostatniego zajścia w Gracu, odegrały się, i przedłożył następującą rezolucyę, która została jednogłośnie przyjęta:

„Zebrani posłowie niemiecko-wolnomyślnych stronnictw wyrażają swe oburzenie z powodu dokonanego przez posłów klerykałnych wtargnięcia na uniwersytet w Gracu, jakoteż z powodu gwałtów klerykałnych studentów w Insbruku. Ufają w pełni ebecnemu kierownikowi ministerstwa oświaty, że wolność nauki i nauczania bezwarunkowo będzie chronioną i wobec klerykałnych zamachów będzie porządek i poszanowanie ustaw przestrzegane. Profesorom szkół wyższych wyrażają zebrani za ich jednomyślnie, zdecydowane i pełne godności postępowanie celem obrony praw i godności szkół wyższych najgorętsze podziękowanie. Gdyby w przyszłości łączne postępowanie z chrześcijańsko-społecznymi w kwestiach narodowych okazało się niemożliwym, to wina za to spada nie na niemieckie stronnictwa wolnomyślne, które w umiarkowaniu posunęły się do ostatecznych granic“.

Wydanie posła.

Wiedeń. Komisya nietykalności poselskiej na wczorajszym posiedzeniu postanowiła oświadczyć się za wydaniem sądowni posła Bomby. Referował poseł Ruebenbauer.

Reforma prasowa.

Wiedeń. Komisya prasowa obradowała wczoraj nad § 32 projektu ustawy, dotyczącego imunizacyi obrad Rady państwa.

Na wniosek referenta Skedla jednomyślnie postanowiono, aby rozszerzyć immunizacyę także na delegacyę węgierskiego sejmu.

Długa dyskusya rozwinęła się nad drugim ustępem tego paragrafu, dotyczącym postanowienia, że podawanie do wiadomości tych części obrad, których ogłoszenie uchwałą dotyczącego ciała zostało wykluczone, niema podlegać imunizacyi. Postanowienie to tak referent, jak i większość mowców z waleczała. Wkońcu przyjęto wniosek referenta, aby postanowienie to przyjęć w pierwotnym brzmieniu projektu rządowego, mianowicie, że pisma skonfiskowane z powodu pewnych występów na podstawie uchwały Izby nie mają być publikowane.

Przegląd społeczny.

Baczność kamieniarze! Z powodu walki cennikowej w pracowni p. Cekiery w Krakowie, krakowska organizacya robotników kamieniarskich wzywa wszystkich kamieniarzy, żeby omijali jego pracownię i żeby żaden kamieniarz miejscowy ani z prowincyi nie przyjmował u niego roboty aż do odwołania.

Strejk we Lwowie wybuchł w fabryce betonowej braci Mund. Przeszło 100 robotników zaprzestało pracy, domagając się podwyższenia płacy, co im przedsiębiorcy już dawno obiecali.

Przeciw prywatnym agencjom służby. Dziennik ustaw państwa ogłasza dwa rozporządzenia wydane przez ministerstwo handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, jedno dotyczy pośrednictwa posad służby i pracy za granicą, co dotąd nie było unormowane. Drugie dotyczy pośrednictwa w dostarczaniu mamek. W sprawie pośrednictwa służby za granicę wymagana będzie odtąd koncesya, do otrzymania której potrzeba pewnych ściślejszych warunków; zaś co do mamek przestrzegane będą specjalne względy higieniczne.

Strejk piekarzy w Krakowie.

Ile majstrowie piekarscy zarabiają?

Z okazji obecnego strejku podnoszą majstrowie piekarscy żale, że nie mogą zgodzić się na żądania robotników, gdyż straciliby cały należny im zarobek; pisma zaś burżuazyjne utrzymują, że zgodzenie się majstrów na podwyżkę płac pociągnęłoby za sobą podrożenie pieczywa — a zatem robotnicy powodują drożyznę.

Przypatrzmy się skardze majstrów na podstawie cyfr: Worek mąki białej kosztuje od 34 do 42 K. Weźmy za podstawę obliczenia najdroższy gatunek mąki, chociaż wiadomo, że nasi majstrowie lubią „mieszanie“; ponieważ wypieka się dziennie 8 worków, rachunek przedstawia się tak:

1) 8 worków mąki po 42 K	K 336
2) płaca czeladzi	K 28
3) koszta lokalu	K 10
4) rozwoziciel i parobek	K 6
5) mleko	K 4:20
6) masło	K 1:20
7) sól	K 1:44
8) opał	K 8
9) jaja	K 3

razem koszt wypieczenia 8 worków mąki wynosi K 397:84

Z 1 worka wypieka się 3000 bułek 2-halerzowych, co daje za 8 worków (8x60) targu 480 K, czyli że majstrowi pozostaje nadwyżka 82 K dziennie. Przepuśćmy, że prowizya dla odsprzedawców wynosi 20% tj. 16 K 40 h, wynosi czysty zysk 65 K 60 h dziennie. Zarobek ten jest w rzeczywistości jeszcze większy, jeżeli się zważy, że do bułek 2-halerzowych nie daje się masła, mleka i jaj. W którym innym zawodzie są jeszcze takie zarobki?

Ale na tem jeszcze nie koniec. Z tego samego worka mąki wypieka się także około 2500 rożków i bułek warszawskich po 4 h, tj. targ 100 K na jednym, a 800 K na 8 workach. Ponieważ wydatki są te same, pozostają majstrowi nadwyżka dochodu 402 K, a po strąceniu 20% prowizyi chowa na czysto do kieszeni 320 K dziennie.

Wobec takich zarobków zupełnie zrozumiałem jest, że co druga kamienica w Krakowie należy albo do piekarza, albo do rzemieślnika; że pewien majster piekarski, znany nam z nazwiska, po 4-letnim majstrowaniu, które zaczął bez kapitału, już kupił kamienicę za 72.000 K.

Druga sprawa: czy żądana przez robotników podwyżka jest w rzeczywistości tak duża, że majstrowie muszą podwyższyć cenę pieczywa. Co do białego pieczywa najlepszą odpowiedzią są chyba po-

wyższe cyfry; przypatrzmy się, jak wygląda ta podwyżka na chlebie. W jednej piekarni robi np. 3 robotników, którzy w zwyczajnym piecu wypiekają 170 bochenków chleba wagi 340 kg. Ponieważ żądana podwyżka wynosi 4 K na głowę, a zatem na 3 robotników 12 K, co czyni na jednym ogniu 67 h, a na 5 kg. — 1 h. Na jeden bochenek o 2 kg. wynosi więc podwyżka płacy dwie piąte haleraza, a czy to można uważać za słuszną przyczynę do podniesienia ceny?

Żaden rozsądny człowiek, o ile tylko ma dobrą wolę, tego nie będzie śmiało utrzymywać; wolno to pisać tylko redaktorom „Czasu“ dlatego tylko, że jego czytelnicy nie zadadzą sobie trudu z ołówkiem w ręku zrobić obliczenia; dla szerokiej warstw ludności wystarczy przyglądać się tłustym zazwyczaj majstrom i wynędniałym, z pokrzywionemi nogami i z grzliczą chodzącym robotnikom dla wyrobienia sobie sądu, po czyjej stronie jest wyzysk i kto w obecnej walce ma słusność.

O używaniu terminatorów w piekarniach.

Terminatorzy, o ile nie mają skończonych lat 16, są jako młodociani pomocnicy pod specjalną ochroną ustawy przemysłowej.

W ustawie przemysłowej czytamy: § 93. Przez pomocników młodocianych rozumie ustawa niniejsza pomocników aż do skończonego 16 roku życia.

Praca nocna.

§ 95. Pomocników młodocianych w porze nocnej, to jest w czasie pomiędzy godziną ósmą wieczór a piątą zrana, nie wolno używać do regularnych zajęć przemysłowych. Tylko minister handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych może osobnym rozporządzeniem ustanowić tu wyjątki.

Rozporządzenie ministeryalne

z d. 17 czerwca 1893 Nr. 103 Dz. pp. stanowi właśnie co do rzemiosła piekarskiego następujący wyjątek, którego żadna władza nie ma prawa rozszerzać:

4) **Przemysł piekarski:** W takich piekarniach białego pieczywa, które białe pieczywo wyrabiają tylko raz na dobę, to jest w ciągu 24 godzin, wolno pomocników młodocianych płci męskiej zatrudnić jako uczniów przy pracy stołowej w czasie między 8 godziną wieczór a 5 zrana najdłużej przez 4 godziny ciągiem. Przedsiębiorcy przemysłowi obowiązani są podać w „porządku pracy“ godziny, w ciągu których ci pomocnicy mają być zatrudniani, a względnie wywieść odpowiedni napis w stosownem miejscu piekarni.

Wynika z tego, że piekarze czarnego pieczywa wcale terminatorów w nocy używać nie mogą — a piekarze białego pieczywa jedynie z wielkimi ograniczeniami.

Jakie kary?

Ustawa przemysłowa stanowi: § 133. Grzywnę od 20 koron do 1000 koron (tysiąc) nałożyć należy na

a) działających wbrew rozporządzeniom o przyjmowaniu, zatrudnianiu i traktowaniu pomocników i uczniów.

§ 133 a: **Odebranie prawa trzymania terminatorów** i młodocianych pomocników ma spotkać:

c) tych, którzy powtórnie (wiederholt) dopuścili się naruszenia przepisów o pracy nocnej młodocianych robotników.

Gdzie robić doniesienia? — Treść doniesień.

Władzami przemysłowymi, powołanemi do karanania, są dla miasta Krakowa: magistrat Krakowa, dla Podgórza: starostwo w Podgórzu, a dla innych gmin podmiejskich: starostwo, do którego należą (Kraków lub Podgórze).

Takie doniesienie, tylko zgodne z prawdą i po najdokładniejszym zbadaniu słuszności doniesienia, wnieść należy. (Wniesienie fałszywego takiego doniesienia jest obrażą czci, ostro karana).

Wzór doniesienia:

Sprawa przemysłowo-karna. Wolne od stempla.

Do Magistratu miasta Krakowa (albo do c. k. Starostwa w Krakowie ewentualnie w Podgórzu).

Doniesienie przeciw piekarzowi (imię, nazwisko i adres piekarza)

o naruszenie § 93 i 95 ustawy przemysł. z prośbą o wymierzenie kary wedle § 133 i 133 a ust. przemysł.

Podpisany donosi, że w nocy z dnia 19 na 20 maja b. r. majster piekarski czarnego pieczywa (albo białego pieczywa) N. N. zatrudnił wbrew ustawie w nocy następujących młodocianych terminatorów niżej lat 16 (wyliczyć, jeżeli nazwiska znane).

Na świadków podaje: (wyliczyć nazwiska i adresy świadków). Zaznaczam, że rozporządzenie pozwala majstrom białego pieczywa tylko 4 godziny pracy nocnej i to pracy stołowej, co wszystko w danym wypadku nie było przestrzegane.

Wkońcu zaznaczam, że podobne doniesienie wnoszą już po raz trzeci i dlatego należy odebrać prawo trzymania uczniów. (Podpis donoszącego i adres).

Czy wolno szkanować terminatorów?

§ 100 ust. przemysł. stanowi: Jeżeli majster z własnej winy spowoduje dłuższą niż 14 dni trwającą z wólkę w wyzwoleniu ucznia, popełnia przestępstwo. Karane jest to przekroczenie wedle § 133 grzywną, a nadto w razie powtórzenia czynu w myśl § 133 d karane jest ono odebraniem prawa trzymania terminatorów.

Doniesienie z powodu zwłoki w wyzwoleniu wnosi się do władz przemysłowych, powyżej podanych.

Nadto sąd przemysłowy zmusi majstra do wyzwolenia.

Sytuacja strejkowa.

Kraków, 20 maja.

Dziś stan strejku jest niezmienny. Ani jeden ze strejkujących robotników i chłopców nie poszedł do pracy; majstrowie ciągle sami wypiekają pieczywo, o którego właściwościach wczoraj pisaliśmy.

Majstrowie robią ogromne natężenia, aby dostać łamistrejki. Wczoraj majster GINGER przy ul. Józefa 20 sprowadził z Chrzanowa grabarza i robotnika z chorobą skórną, którzy wypiekali chleb. Dobrego apetytu!

Inni majstrowie uciekają się do gwałtów, aby tylko sprzedać swe wyroby. Między innymi Józef Kręcina przy ulicy Rajskiej pobił dziś w okropny sposób swą pannę sklepową za to, że nie chciała roznieść pieczywa po domach, co nie należy do jej obowiązków.

W budkach magistrackich sprzedają dziś obok komiśniaku także chleb morawski, którego w nocy przyszedł wagon z fabryki w Zauchtel.

Policja krakowska i starostwo podgórskie ciągle bez potrzeby prowokują robotników. Na rogu Rynku i ul. Wiślniej stoi ciągle trzech szpiclów, wpatrując się, jak sroka w kość, w dom, w którym mieści się Związek stow. rob. Na Podgórzu zaś starosta Starzeński wydał polecenie stróżom, aby patroli strejkowych nie wpuszczali do bram, względnie wypędzali je kijami i puszczali na nie psy.

Przeciw tym nadużyciom posłowie nasi zaprotestują u władz centralnych.

Z ostatniej chwili.

Dziś po południu następujący właściciele piekarni: pp. Bałaban (ul. Szczepańska), Schmidtowa (ul. Floryańska) zawarli ze strejkującymi robotnikami ugody, w której uwzględniają żądania robotników. Wobec tego w tych dwóch piekarniach strejk został zakończony i praca zostanie dziś wieczorem na nowo podjęta. We wszystkich innych piekarniach strejk trwa dalej.

KRONIKA.

Kraków, 20 maja.

Nowiny krakowskie.

Sprawozdanie statystyczne za marzec b. r. podaje liczbę ludności na 105.912 razem z wojskiem (6.049). Urodzeń w tym miesiącu było 241, wypadków śmierci 238, z czego 2 na tyfus, 3 na dyfteryę, 68 na gruźlicę, 5 samobójstw i 6 wypadków śmierci gwałtownej. Najwięcej wypadków śmierci (34) było na Kazimierzu, najmniej (7) na Stradomiu. Zachorowań zaraźliwych było: 9 na szkarlatynę, 17 na dyfteryę, 18 na krztusiec, 12 na tyfus.

Środki żywności przywieziono do miasta: bydła grubego 1.055 sztuk, cieląt 3.914, świń 3.704, mięsa 124.000 kg., kur 10.872 par, nie licząc dziczyzny, ryb i ptactwa.

Towarzystwo wzajemnej pomocy urzędników magistratu odbyło onegdaj posiedzenie w sali Rady miejskiej. Ze sprawozdania rachunkowego wynika, że majątek Towarzystwa wynosi 37.849 K, zaś nadwyżka dochodów za rok ubiegły wynosi 1665 K. Uchwalono wniesić do Rady prośbę o wliczenie 50% kwaterowego do emerytury, o skrócenie czasu służby na 35 lat i o przyznanie urzędnikom miejskim biernego prawa wyborczego do Rady miasta.

Prezesem Towarzystwa wybrano radcę magistratu dra Zawadzkiego, wiceprezesem radcę Schlichtingę.

Sprawa Fronia i Lichoty. Trybunał kasacyjny odrzucił zażalenie nieważności, wniesione przez służącego filii banku austro-węgierskiego w Krakowie Walentego Lichotę przeciw wyrokowi sądu przysięgłych w Krakowie, mocą którego został skazany na pięć lat ciężkiego więzienia i zatwierdził wyrok I. instancji.

Wielką awanturę wywołali wczoraj około godz. 4 po południu popisowi na Kleparzu. Jakiś awanturnik rzucił się z nożem w rękę

na gościa w restauracji Krausa i zranił go w ramię. Gdy gospodarz sprowadził policjanta, powstała ogólna bójka, która następnie przeniosła się na plac. Policjanci uderzyli szablami na tłum, przy czem właśnie niewinni zostali poranieni. Ostatecznie sprawca awantury uciekł, a w jego miejsce aresztowano kilku parobczaków wiejskich. Awantury trwały kilka godzin.

Pijany żołnierz 56 pułku piechoty wywołał wczoraj wieczór olbrzymie zbiegowisko. Z bagnetem w rękę rzucał się na przechodniów i zaledwo kilku żołnierzom i policjantom udało się go ubezwładnić.

Wójt z Grzegórzek polecił zamykać wodociąg o godz. 6 wieczorem, zaś otwierać je o godz. 7 rano! Pomysł to z gruntu nierozsądny i wysoce szkodliwy, albowiem w Grzegórkach wszystkie studnie mają wodę stanowczo nieodpowiednią do picia. Jeżeli więc mądry wójt zamknie wodociąg, cała gmina pozostaje bez kropli wody. Naturalnie, gdy chodzi o przyjaciół wójta, ci mają wody wodociągowej pod dostatkiem. Ot np. taki Woźniakowski gasił wapno wodą z wodociągu, za to teraz wszyscy muszą pokutować, bo wójt „szparuje“ na wodzie! W sprawie gospodarki gminnej, w sprawie potwornej wprost drożyzny mieszkań (co miesiąc niektórzy „obywatele“ czynsz podwyższają!) odbędzie się w poniedziałek wieczór zgromadzenie publiczne. Rząd hyen bujakowskich już wszystkim mieszkańcom stanęły kością w gardle. Raz trzeba temu koniec położyć, raz trzeba zaprowadzić zdrową, uczciwą gospodarkę gminną!

Jubileusz Ludwika Krzywickiego. Ku uczczeniu ćwierćwiekowej działalności na polu nauki i oświaty słynnego warszawskiego socjologa i ekonomisty polskiego Ludwika Krzywickiego, jednego z najwybitniejszych marxistów, urządza Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza w Krakowie w sali Muzeum techniczno-przemysłowego (ul. Franciszkańska) w czwartek 21 maja o godz. 7-ej wieczór odczyt zbiorowy o Ludwiku Krzywickim, mający dać obraz życia i zasług jubilata. Prelegenci: Józef Kwiatek, Helena Radlińska, S. Posner.

Bilety po 1 K., po 50 h. i po 30 h. do nabycia w czytelni Uniwersytetu ludowego (Szewska 16), a przed odczytem u wejścia do sali Muzeum techniczno-przem.

Staraniem Towarzystwa prawniczego i ekonomicznego odbędzie się w piątek dnia 22 b. m. o godz. 6-tej wieczorem w sali Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie wykład p. dra Juliana Nowotnego na temat: „O warunkom zasądzenia“. Odczyt ten nie odbył się w dniu 15 b. m. z powodu nieprzewidzianych przeszkód.

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza, ul. Szewska 16, I. p.

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedziele i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedziele i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Repertuar teatru mi. jskiego w Krakowie.

Środa: „Beatrycze“, tragedia w 5 aktach J. Słowackiego. (Występ Tarasiewicz). Popularne.

Czwartek: „Romeo i Julia“, tragedia w 5 aktach W. Szekspira.

Piątek: „Car Samozwaniec“, pięć aktów z kroniki dramatycznej A. Nowaczyńskiego.

Sobota: „Gdy umarli obudzimy się!“, epilog dramatyczny w 3 aktach J. Ibsena, (Nowość).

Niedziela: „Don Carlos“, tragedia w 5 aktach Fr. Szyllera. (Występ M. Tarasiewicz).

Repertuar teatru ludowego w Krakowie.

Środa: „Biedna dziewczyna“ wodewil ze śpiewami i tańcami w 6-iu obrazach.

Czwartek: „Wóz Drzymały“ obraz sceniczny Józefa Rączkowskiego oraz „Hanusia Krożańska“ Zenona Parwiego.

Nowiny lwowskie.

Wiec akademicki z powodu afery Wahrunda, zwołała polska młodzież akademicka na czwartek.

Wybory do Rady miejskiej wczoraj przeprowadzone nie dały, jak z przypuszczalnych obliczeń wnioskować można, zupełnego rezultatu. Na przeszło 12.000 wyborców oddano tylko 5074 głosów, z czego na listę Strzelnicy padło 1928, na listę komitetu obywatelskiego 1461, na listę reformy 849 głosów. Prawdopodobnie wybrano tylko 16 radców na 6 i 1 na 3 lata, wobec czego odbędzie się jeszcze trzeci wybór.

Rozprawa Wasińskiego i spółników odbędzie się w połowie czerwca b. r., około 18-go, i potrwa przez 2 tygodnie. Przewodniczyć jej będzie radca Berson, oskarżać prok. Lubieniecki. Obrony Tittlów podjął się dr Bromberg, bronzownika Uścińskiego i jego żony dr Laub. Wasińscy dotychczas jeszcze nie mają obrony.

Z kraju.

Rozwój przemysłu wielkiego w Galicyi. W Andrychowie powstaje nowa, wielka fabryka. Mianowicie rozpoczyna się tam budowa wielkiej tkalni mechanicznej, stanowiącej własność znanej firmy Bracia Czechowiczka.

Z Przemysłu piszą nam: W niedzielę 17 b. m. odbyło się u nas wielkie zgromadzenie ludowe z porządkiem dziennym: „Obecna sytuacja polityczna w kraju i państwie“. Zagałł tow. Żolnierz, poczem wybrano tegoż przewodniczącym; sekretarzem tow. Mandel. Referował tow. poseł dr Lieberman, który skraślił historię pierwszego parlamentu ludowego, jego stronę dodatnią i ujemną a nawiązując do śmierci namiestnika, zażą-

dał od jego następcy Bobrzyńskiego ukarania winnych krwi przelanej z okazji zwycięstwa ludu przemyskiego w dniu 17 maja r. ub. nad reakcją klerykalną w naszym mieście.

Po uchwaleniu rezolucyi, wyrażającej posłom socjalistycznym a w szczególności tow. posłowi drowi Liebermanowi wotum zaufania, przewodniczący zgromadzenie zamknął. Zauważyć należy, że zgromadzenie to zwołał komitet partyjny dla uczczenia rocznicy strasznej masakry policyjnej. To też władze poczyniły wielkie przygotowania, oczekując wielkich w tym dniu wypadków. Dwie kompanie wojska stały przygotowane z bronią u nogi na podwórzu głównej warty.

Mimo to, że na zgromadzeniu urzędowało dwóch komisarzy, zgromadzenie to było niebywałą demonstracją. Sześć do 10,000 osób w nim uczestniczyło, poczem masa ta rozeszła się w najzupełniejszym spokoju.

Ze światła.

Wystawa budowlana. Z okazji kongresu architektów otwarto w Wiedniu międzynarodową wystawę budowlaną. Otwarcia dokonał minister oświaty dr Marchet.

Aresztowanie adwokata-defraudanta. Adwokat wiedeński Quittner, który — jak wczoraj donieśliśmy — po zdefraudowaniu prawie 1 miliona koron zbiegł, został wczoraj aresztowany na jednym z przedmieść Konstantynopola.

Aresztowania Rosyan. Z Genui nadeszła do Zofii (Bułgaria) wiadomość, że tamtejsza policja uwięziła kilkunastu Rosyan, Ormian i Bułgarów, którzy uczestniczyli w napadzie na bank w Tyflisie. Przy rewizji znaleziono u nich obciążający materiał, specjalnie zaś listy, które wymienione zostały między aresztowanymi w Zofii. Śledztwo prowadzi się dalej w tajemnicy.

B. GABRYLSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Wygrano w kwocie 10.000 K. przy ciągnięciu węgierskich losów premiiowych 15 listopada 1907 r. pada na los Nr 5596/20, kupiony w domu bankowym Edwarda Urbana w Bernie. Wygrana ta została szczęśliwemu właścicielowi losu w gotówce wypłaconą.

TELEGRAMY

z dnia 20 maja.

Demonstracje w Pradze.

Praga. Wczoraj wieczorem na placu Wacława około 400 młodych ludzi usiłowało urządzić demonstrację. Policja energicznie wkroczyła i groziła natychmiastowym aresztowaniem tych, którzy nie rozejdą się. W krótkim czasie demonstranci rozeszli się, część ich pociągnęła na ulicę Maryacką i obrzuciła tamtejszą salę gimnastyczną niemiecką kamieniami, przy czem wybito kilka szyb. Żołnierz policyjny, stojący na warcie, dał strzał z rewolweru jako sygnał alarmowy, poczem kilkunastu policjantów przybiegło i rozproszyło demonstrantów. Ogółem 15 osób aresztowano.

Z Portugalii.

Lizbona. W Izbie deputowani zastrzegli się przeciw wprowadzeniu wojska do sali. Gdyby to nastąpiło, deputowani nie wróciliby do Izby.

Republikanin Costa zastrzegł się przeciw ewentualnemu mieszanu się obcego mocarstwa w wewnętrzne sprawy Portugalii. Pierwszy zastępca mocarstwa, któryby tu przybył, zostałby natychmiast ścięty.

Z parlamentu francuskiego.

Paryż. W Izbie deputowanych poseł Gauthier (nacyon.) interpelował wczoraj z powodu podpisu ministra oświaty Brianda, umieszczonego na manifeście socjalistycznej federacji departamentu Loire, w którym to manifeście zachwalano doktrynę kolektywistyczną.

Minister Briand odpowiedział, że już raz oświadczył, iż nikt nie miał prawa podpisu jego umieszczać na tym manifeście, co jednakże nie ma znaczyć, jakoby zaprzeczał zasadom socjalistycznym.

Izba przystąpiła następnie do obrad nad projektem ustawy, dotyczącym podatku dochodowego.

Rada państwa.

Wiedeń, 20 maja.

Na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów ks. Londzin interpelował z powodu wykroczeń i gwałtów niemieckich uczniów szkół średnich i policyi w Cieszynie.

Debata ruska.

Nastąpiła dyskusja nad wnioskiem p. Ceglińskiego w sprawie systemu administracyjnego w Galicyi.

Poseł Cegliński (Ukraińiec) oświadcza, że musi przedewszystkiem stwierdzić, że terrorystyczna metoda walki, jak i wszelki terroryzm zarówno sprzeciwia się interesom narodu ruskiego, jak i politycznemu programo-

wi wszystkich stronnictw ruskich, które uznają wyłącznie walkę na drodze legalnej. Gdyby naród ruski był skłonny do terroru, byłby miał już często sposobność go objawić. Tak np. po krwawych wyborach z r. 1907, przy masowych mordostwach w Czerniejowie, Lackiem, Horucku, z powodu zamordowania Kahańca, z okazji strasznych scen przy strejku rolnym, gdzie chłopów, kobiety, dzieci i starców tużinami wiano i przez wiele mil ciągniono. Tak postępują chyba tylko na Syberyi, a przecież naród ruski te gwałty cierpliwie znosił, nie odstępował od drogi prawa i nie miał się represaliów. Jeżeli mimo to nastąpiło takie straszne wyroczenie z drogi prawa, to i straszne musiały być tego przyczyny. Leżą one w

galicyjskim systemie administracyjnym,

który nie został stworzony przez hr. Potockiego, ale objął on go w spadku po swoich poprzednikach i swoją powagą osłonił. Ta wyjątkowa administracja jest klęską dla kraju, ona ponosi winę kulturalnego, społecznego i ekonomicznego upadku ludności.

Jakże byłoby inaczej do zrozumienia, że ruscy emigranci w Kanadzie, Brazylii i Argentynie umieją się rządzić i posyłają krewnym wsparcie, gdy we własnej ojczyźnie marnieją. Naród ruski jest ruchliwy, przedsiębiorczy, broni się przeciw zwiększającej się nędzy, ale wszędzie spotyka się z wrogiem stanowiskiem administracji. Nikt w kraju nie jest wolny, ani chłop ruski, ani robotnik, ani obywatel, ani urzędnik od najwyższej do najniższej rangi. Każdy doznaje szikan, jeżeli się tylko przynęca do swej narodowości. Są okręgi językowe ruskie, gdzie niema żadnego ruskiego sędziego. Ani przy władzach centralnych, ani przy krajowych niema urzędników Rusinów, a jeżeli jest jaki, to jako indywiduum, które się już dawno wyrzekło swej narodowości. Jeszcze gminy pozostały w rękach ruskich, ale i te są skorumpowane przez system administracyjny. Starostowie mianują naczelników gmin, indywidua sobie od dane, pijaków po większej części.

W dalszym ciągu żalił się poseł Cegliński, że kredyty uchwalone na zapomogi dla gmin, z przyczyn politycznych nie bywają rozdzielane. Mowca opisywał następnie

wybory do sejmiku galicyjskiego,

przy czem zarzucał, że przy pomocy aktów gwałtu Rusinom uniemożliwiono uzyskanie mandatów, które się im należały. Przytacza rozmaite nadużycia wyborcze, opisuje oburzenie ludu ruskiego na sposób przeprowadzenia wyborów do sejmiku, których motywem było powstrzymanie zwycięskiego pochodu „Unii demokratycznej“ na korzyść partyi arystokratycznej.

Rusini oskarżają nietylko arystokratów, ale także rząd centralny, który im pomaga. Rusinom nie pozostaje żadna inna droga jak instancja ludów austriackich. Uważajcie na

okrzyk rozpacz

naszego narodu, tak, jak Rusini zawsze żalali na okrzyk rozpacz Austrii, gdy była w niebezpieczeństwie.

Mowca prosił wreszcie o przyjęcie nagłosci wniosku. (Żywe oklaski u Rusinów).

Zabiera głos poseł Głabiński.

Posiedzenie trwa dalej.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

*** Baczność Murarze krakowscy!** We czwartek 21 d. m. o godzinie 6 i pół wieczór odbędzie się poufne zgromadzenie w lokalu Związku (Wiślna 5, II p.). Sprawy bardzo ważne. O liczny udział uprasza Zarząd.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 20 maja. Pszenica na kwiecień — do ——. Pszenica na maj 11'24 do 11'25. Pszenica na październik — do ——. Żyto na kwiecień 10'09 do 10'10. Żyto na maj — do ——. Żyto na październik 8'81 do 8'82. Owies na kwiecień — do ——. Owies na maj 6'81 do 6'82. Owies na październik 6'85 do 6'86. Kukurudza na maj 6'61 do 6'62. Rzepak na sierpień 17'85 do 18'95. Wszystko za 50 kg.

Oferty mierna. Chęć kupna słabe. Usposobienie słabe. Pogoda: piękna.

Przepowiednia pogody.

Galicya zachodnia: Miejscami pochmurno, mierne wiatry, pochmurno, skłonność do burzy. Pogoda niejednostajna.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada).

KANCELARYA ADWOKACKA

Dra ADOLFA MEISELSA

przeniesioną została na ulicę Starowiślną I. 1 (róg ul. św. Gertrudy, vis-a-vis gł. poczty).

Dr J. SCHRAGER

otworzył kancelaryę adwokacką

w Krakowie, ul. Grodzka I. 71, I. piętro.

Za treść ogłoszeń Redakcyja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach“ liczymy za każde słowo 6 h, tytuł 20 hal.

Duży jasny pokój

nadający się na warsztat, do wynajęcia przy ul. Grodzkiej 48. Wiadomość w handlu maszyn przy ulicy Starowiśniej L. 1. 549

Poszukuje

zdolnego urzędnika, biegłego w korespondencji polskiej, niemieckiej i francuskiej. N. Katzner, Podwoleczyska. 554 10

Lakiernik

potrzebny. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu“ plac W. W. Świętych 8. 584 2

Magiel kołowa

(system angielski) jest do sprzedania. Wiadomość ul. Berka Joselewicza 20, II piętro, drzwi na prawo.

Do sprzedania

ze względu na zdrowie w mieście prowincjonalnym przybory malarskie, t. j.: szablony, sufity, narożniki, najnowsze wzory, drabiny, szczotki, młynki do tarcia farby itd. Miejsce korzystne celem osiedlenia się. Wyjaśnienie udzieli Fr. Majcherczyk, Zwierzyniec, ul. Kościuszkii 35.

Zdolny mechanik

obznajmiony z naprawą maszyn do pisania dostanie zaraz trwałe zajęcie. Zgłoszenia pisemne pod A. B. 50 do działu inserat. „Naprzodu“.

Taczki kute

po cenach przystępnych poleca Samuel Himmelblau, Kraków, Starowiślna 28. 582

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Gmina Zakrzówek rozpisuje niniejszem publiczną licytację ofertową na:

1. Roboty ziemne,
 2. „ murarskie,
 3. „ ciesielskie,
 4. „ blacharskie i dekarskie,
 5. „ stolarskie,
 6. „ ślusarsko-kowalskie,
 7. „ zduńskie,
 8. „ pokostnicze i malarskie
 9. „ szklarskie,
 10. „ nieprzewidziane (bruk, wentylatory),
 11. Urządzenie wewnętrzne dla szkoły czteroklasowej w Zakrzówku łącznie na wszystkie roboty.
- Licytacja odbędzie się dnia 25 maja 1908 w południe w Urzędzie gminnym w Zakrzówku.
- Plany i warunki przejrzeć można u inspektora budów. miejskiego w Krakowie Romana Bandurskiego między godziną 11—1 w południe (w budynku Magistratu m. Krakowa). Zakrzówek, dnia 16 maja 1908.

Naczelnik gminy:
Czubryt.

Najlepsze i najtansze harmonie, wszelkie mechaniczne instrumenty jak gramofony poleca wytwórca instrumentów muzycznych

O. LEDERHOFER, PRAGA

Jerusalemstr. 13.

Cenniki wysyła się darmo.

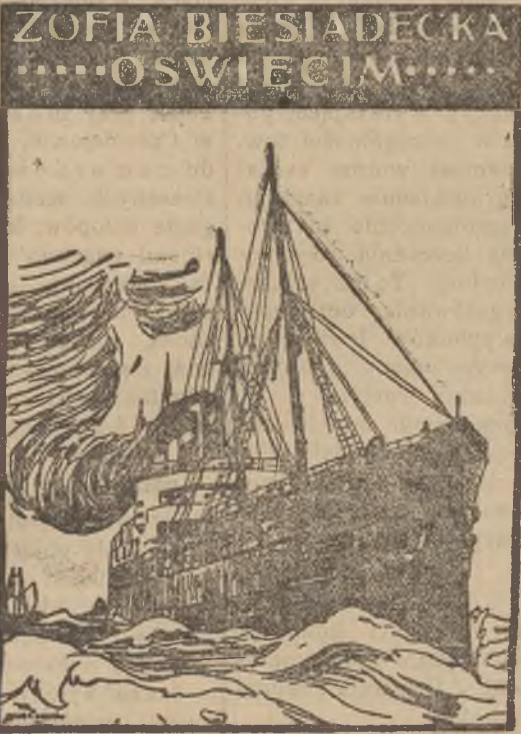
Bryndza owcza karpaska

- 1 faska 5 kg. bryndzy deserowej . . . K 6—
 - 1 faska 5 kg. bryndzy majowej . . . K 5—
 - 1 faska 5 kg. bryndzy ostrej . . . K 4—
 - 1 blaszanka 5 kg. masła deserowego K 10—
 - 1 paczka 5 kg. sera szwajcarskiego K 8—
 - 1 paczka 5 kg. stoniny bardzo grubej K 7—
 - 1 paczka 5 kg. stoniny wędzonej . . . K 7-20
 - 1 paczka 5 kg. kiełbas wieprzowych . . . K 8—
 - 1 blaszanka 5 kg. smalcu wieprzowego . . . K 8—
 - 1 blaszanka powidła tureckiego . . . K 4—
 - 1 paczka 5 kg. śliwek tureckich . . . K 3-50
 - 1 kg. papryki . . . K 2— do K 3—
 - 1 kg. makaronu tarczony . . . K 0-70
 - 1 kg. maki ziemniaczanej . . . K 0-50
 - 1 kg. pieprzu czarnego . . . K 1-00
- poleca dom eksportowo-handlowy Kiełbasa Leona (Kosmark) Spis, Węgry.

Poselska 15

TORTY

w kilkunastu gatunkach, począwszy od 3 K, fantazyjne od 5 K poleca fabryka wyrobów cuklerskich, prowadzona pod osobistym kierunkiem R. Pieczarki w Krakowie, Poselska 15 (koło kościoła św. Józefa). Na prowincję zlecenia skutecznie i punktualnie odwrotną pocztą.

ZOFIA BIESIADKA
OSWIECIM

Przez Wysokie c. k. Namieślnictwo koncesyjonowane

Biuro podróży Zofii Biesiadkiej
Oświęcim (dworzec) sprzedaje bilety okrętowe do Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle wedle taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i oplatnie.

BYT BACZNOŚĆ!!!
ZAPEWNIONY ma każdy u nas i łatwo zarabia
koron 18 do 25 tygodniowo
bez względu na płeć, wiek lub oddalenie.

Bliższych informacji udziela:
„BYT“ Przedsiębiorstwo fabryczne wyrobów trykotowych we Lwowie, ul. Kołłątaja 2.

Wszyscy są zdania

Amor

jest najlepszym środkiem do czyszczenia metali
Wszędzie do nabycia.
Fabryka Lubszyński i Co., Berlin NO. 13.

Zarząd Browaru parowego Franciszka Paszka w Grybowie

wysyła na zamówienie do każdej stacji kolejowej za zaliczką następujące gatunki piwa:

- Leżak w beczkach 1, 1/2, 1/4 i 1/8 hekt.
 - Marcowe w beczkach 1, 1/2, 1/4 i 1/8 hekt. tudzież we flaszkach.
 - Exportowe po 25⁷/₁₀ litr. lub 30⁶/₁₀ litr. 521 24
 - Bok we flaszkach 1/4 litr. w skrzyniach, zawierających po 30 flaszek oryginalnych.
- Piwo Grybowski, wyrabiane z najlepszego siodu bez żadnych innych domieszek, przeto zalecane bywa dla bezkrwistych i rekonwalescentów.

Cenniki wysyła zarząd na żądanie darmo i oplatnie. Przy łaskawych zamówieniach uprasza się o dokładny adres.

FILIA C. K. UPRZYW. GALIC. AKCYJNEGO BANKU HIPOTECZNEGO W KRAKOWIE

Wchód z Rynku głównego L. 21

biura parterowe, telefon Nr 361:

Kantor Wymiany sprzedaje i kupuje papiery wartościowe, monety zagraniczne, wydaje listy kredytowe i czeki na zagranicę, wypłaca kupony i wylosowane efekty bez potrącenia prowizji, ubezpiecza papiery losowane przeciw stracie przy losowaniu.

Oddział depozytowy i Schowki depozytowe (Safe-Deposits) w opancerzonych kasach ogniotrwałych. Oddział weksłowy.

Oddział wkładek gotówkowych w rachunku bieżącym i na książeczki rachunku bieżącego; wydaje na żądanie oprocent. asygnacje kasowe.

Oddział towarowy. Składy zbożowe Filii przy ulicy Zacisze. Osobny magazyn tranzytowy. Osobny tor kolejowy.

Wchód z ulicy Brackiej — parter

Oddział zastawniczy i Kasa Zaliczkowa Pożyczki za poręką, zaliczki na zastaw papierów wartościowych i przedmiotów cennych (ze złota, srebra, biżuterii i t. d.)

I. piętro — telefon Nr 7

Dyrekcja udziela informacji w sprawie kredytów budowlanych i pożyczek hip. Korespondencya — Buchalterya.

Filia Banku Hipotecznego w Krakowie wykonywa wszystkie zlecenia w zakresie czynności bankierskiej wchodzące szybko, za opłatą mierną. Na listowne zlecenia lub zapytania udziela odpowiedzi zwrótną pocztą.

TEATR ROZMAITOŚCI

w Parku Krakowskim
OD 16 DO 31 MAJA.

Fenomenalny program nowości!

Zmiana obrazów i komedijki co sobotę. Edn Mustafa Troupe, wspaniały orientalny akt ekwilibrystyczny. Les 5 Giquots, najznakomitsze tancerki akrobatyczne. Berta Palaggi, akt wokalny. Nowości bioskopowo-transformacyjna. Tom Butler, najkomiczniejszy cyklista. Miss Leona, niezrównana dama elastyczna. Miss Elly, zonglerski akt na drucie.

Nowość! Nareszcie sami, Farsa w 1 akcie z francuskiego

[grana w Paryżu przeszło 500 razy]. Nowa wspaniała serya żywych fotografii: Zamach na pociąg, Dziewczyna do wszystkiego, Przez płoty i rowy. Kierownik art. p. Rudolf Franzlak. Kapelmistrz: St. Czyżowski.

Początek o godz. 8 wieczór.

Loża na 5 osób 10 K. Krzesło I-szo rzędne [przy stoliku] 2 K. Krzesło II-go rzędne [przy stoliku] K. 1:50. Krzesło III-cio rzędne [przy stoliku] 1 K. Balkon numerowany 60 hal. Bilety bez nadwyżki są do nabycia do g. 6 w cukierni WP. Brzeziny, róg ul. Szewskiej i Rynku.

W każdą niedzielę i święto: KONCERT ORKIESTRY p. Czyżowskiego pod osobistym kierownictwem. Po przedstawieniu codziennie w sali restauracyjnej KONCERT teje orkiestry, do godziny 1-szej w nocy. — Wstęp wolny. RESTAURACJA RENOMOWANA.

Dom zamieni się panu w piekło,

dopóki nie będzie zupełnie wolny od robactwa. Patentowane mydło „FICHTENIN“ zabija szybko i pewnie pluskwy, stonogi i świerszcze z zarodkami. „FICHTENIN“ używa się też z najlepszym skutkiem przeciw osom, komarom i moskitom.

Wolne od trudnicy! Wszędzie jest do nabycia!

Fabryka 171

„Fichtenin“ Karola Ebela i Sp., stów. zarejestr. z ogr. poręką w Opawie.

Księgarnia S. A. Krzyżanowskiego i Dra Władysława Miłkowskiego w Krakowie

Reussnera

do bardzo przedkłej i najłatwiejszej nauki Obcych Języków w Szkole i Domu bez nauczyciela, z objaśnieniem wymowy i kluczem, pod tytułem:

Samouczek

Polsko-Niemiecki kurs I-szy K 2-40, — kurs II K 4-80. — Polsko-Francuski kurs I kor. 3-60. — kurs II kor. 9-60. — Polsko-Angielski kurs I kor. 2-30. — kurs II kor. 3-60. — Polsko-Rosyjski kurs I k. 4-20, kurs II kor. 5-40. — Amerykański Przewodnik z rozmówkami angielskimi kor. 1-30.

Księgarnia D. E. FRIEDLEINA

Kraków — Rynek 17.

- A. Baumfeld, Andrzej Towiański i towianizm . . . K 1:80
- Sam na sam z duszą — kapłanką . . . „ 1:50
- L. Belmont. Lew Tołstoj, Życie i dzieła . . . „ 1:60
- D. E. Friedleina Biblioteka Podręczników:
- 1. A. Loria. Socyologia, jej zadania, szkoły i najnowsze postępy kart. 1:—
- 2. Dr E. Piasecki. Zasady wychowania fizycznego z 21 rycinami kart. 1:—
- 3. St. Brzozowski. Wstęp do filozofii opr. 1:10
- 4—5. Dr J. K. Ingram. Historia ekonomii politycznej opr. 2:20
- 6. M. Olszewski. Historia malarstwa polskiego. Cz. I. (do Matejki) z 29 ilustr. opr. 1:10
- B. Libera. Poezye 2:—
- E. Ligocki. Poezye 1:50
- Z. Niedźwiecki. Czarna pantera 3:20
- Jego Król. Mość Boa Dusiciel 3:20
- S. Pruszyńska. Najdalszym, (poezye) 1:50
- T. Splicca. Wojna polsko-rosyjska 1792 r. tom I. kampania koronna. Z licznymi kartami i planami 7:—
- J. Szarota. Wyzwolenie St. Wyspiańskiego w stosunku do jego dzieł poprzednich 1:20
- Dr Prof. St. Tełoczek. Co to są elektrony z licznymi ilustracjami 1:—
- E. Zegadłowicz, W. Orłowski i W. Topór. Tententy 3:—

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

MYDŁO LILIOWE

z konikiem.

Najłagodniejsze mydło dla skóry.

Zakład dentystyczny i lecznica dentystyczna dla mniej zamożnych

Dra med. I. Syropa w Krakowie, pl. W. W. Świętych 8, I p. otwarte od 9—12 rano i od 3—6 pop. Telefon Nr. 721. 509 1

Osoby obojga płci

które chcą bez przeszkody dla swych zwykłych zajęć znaleźć wysoki uboczny

zarobek

niech się zgłoszą pod T. S. poste restante Kraków, do 15 czerwca 1908. 556 4

Nawet najwybredniejszych smakoszy potrafią zadoclić

tutki **FRAM** z wata cygaretowe „Salvesol-Noris“

Bibulka jest zrobiona z najdelikatniejszych włókien liści mrowych, więc nie dżwignę, że pali się lekko i równo, a dym jest łagodny i chłodny. Własności te podwyższa jeszcze umieszczona w ustniku

„WATA SALVESOL“

Nadaje się do tytoni lekkich, mniej do średnio-mocnych—wskutek swego nader delikatnego włókna roślinnego. Każdy palący tyton, chcąc uniknąć zatrucia nikotyną, powinien palić tylko w cygaretkach szklanych z wata „Salvesol“.

Oryginalny pakietek „Waty Salvesol“ wystarcza na 200 do 400 papierosów lub cygar. — 1000 sztuk tutek „Fram“ koron 3, 10 cygaretek koron 1:20. Pakietek waty „Salvesol“ 30 lub 60 hal.

Zakład przemysłowy wyrobów papierowych „NORIS“

Mr. W. Bełdowski, Kraków 7.